בראתי יצר הרע ובראתי לו זמן קריאת שמע/ מ"א - 8:59 9:35 – זמן קריאת שמע /הגר"א סוף זמז תפילה/להגר"א – 10:27 זמז לתפילת מנחה גדולה – 12:40 שקיעת החמה שבת קודש – 5:22 מדצט"ק צאת הסכבים - 6:12

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. ORSENDANEMAILTO

שבת קודש פרשת בשלח – שבת שירה – י' שבט תשפ"ה Shabbos Kodesh Parshas Beshalach - February 8, 2025

פרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ייראו מאד ויצטקו בני ישראל אל ה' (יד-י) - העבודה להתחזק באמונה

תנה כשבני ישראל נשאו את עיניהם והבחינו שמצרים רודפים אחריהם הבינו תיכף שנתונים המה בצרה גדולה. כי לא היה להם דרר ומבוא למלט עצמם ממצרים. הכתוב מתאר שהיו מבטאים את צערם בשני פנים. תחילה תלו עיניהם למרום התפללו אל השי״ת שיוציאם מהסבך. ובנוסף התרעמו על משה על כך שגרם להם נרה זו כי צאתם ממצרים על ידו יגרום להם כעת לנפול בחרבו של פרעה חלילה.

וכל המתבונו בשני התבטאויות אלו ישתומם ולא יביו האיר הליכותיהם סותרות אחת את חברתה. דהנה זה האיש שאמונתו איתנה בבוראו, אם יבוא לידי צרה כעין זו שאינו מוצא מבוא לצאת אל המרחב. ירים את עיניו לשמים ויתפלל מעומק לבבו אל השם. זה האיש מאמיז באמונה שלימה ששום גורם אינו אשם במצבו. והכל תלוי במסבב הסיבות, הוא זה שהביאו לידי סבך, והוא זה שביכולתו להאיר דרכו ולחלצו מז המיצר.

שונים פני הדברים במי שאמונתו רפויה. כי הלה הולד אחר ראות עיניו. ותולה התקלה בהסיבות שהביאו תוצאות אלו. ובמידה שאחרים מעורים בסיבות הדברים נולה את אשמתו בהם ומתמלא עליהם בתערומת. ואינו שם לבו אל ה'. מאחר טכמעט שאינו מבחין שיש גם מסבב הסיבות. אולם ב'דור דיעה' אתה מוצא ששני ההנהגות נתקיימו כאחת. מצד אחד תלו עיניהם למרום וזעקו אל ה' שיושיעם יחלצם מז המיצר. ומאידך נתרעמו על משה, מאחר שבעיני בשר שימש הוא כסיבה לצאתם ממצרים. ונשאלת השאלה האיר נתמזגו בהם שני מידות אלו הסותרות זו את זו. והאמת שנשגב הוא מבינתינו לעמוד על מהותו של אותו דור קדוש, ואין ניכולתינו לעמוד על אמיתת דרכם. אולם מאחר שנכתבו הדברים בתורה. והתורה

יהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלקים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ... (יג-יו) - חיזוק נפלא

🧖 פרשת בשלח, יש שלש דברים שאירע, ואם אחד מתבונן על הני דברים יהיה סיבה לחיזוק נפלא. הדבר הראשוז שקרה לכלל ישראל בפרשת בשלח. כשכלל ישראל יצאו ממצרים. והמצריים רדפו אחרי כלל ישראל. ולא היה שום מקום לכלל שראל לנסוע. הים סוף היה לפניהם והמצריים היו לאחוריהם. ומה קרה? הקב"ה קרע את הים סוף - נס נגלה! וכלל ישראל נסו לתור הים סוף. ובאו המצריים אחריהם. וישב עליהם הים. והם מתו. וכלל ישראל ניצלו מצרה זו. והדבר השנית שהרה לכלל ישראל בפרשת בשלח, כלל ישראל היו במדבר, ובמדבר אינו מקום שנמצא שם מאכלים. וכלל ישראל אכלו כל מה שהוציאו ממצרים. ולא היה להם מה לאכול. ומה קרה? והב"ה עשה להם גס. והוריד להם לחם מו השמים. מו מו השמים. והיה להם מה לאכול בדרך נס נגלה! והדבר השלישית שקרה לישראל בפרשת בשלח. "זיבא עמלק וילחם עם ישראל". וכלל ישראל נמצא בסכנה גדולה ומה קרה. הקב"ה עשה לכלל ישראל נס. צחו את המלחמה. דכתיב (יז, טו): "ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי". ופרש"י: ה' נסי

נתנה גם לקרוצי חומר כמונו. אות הוא שרצה הקב"ה שגם אנו ישיגו אורחות חיים מהליכותיהם לפי קוצר דעתינו. ושפיר ראויים אנו להביע תמיהתינו אם רואים אנו דרר ליישב על פי דרכי העבודה.

MONSEYEDITION

הדלקת גרות שבת – 5:03

צאה"כ / לרבינו תם – 6:34

אכן י"ל שרצתה התורה לדבר ברום מעלתם של ישראל, כי כל ישראל. לרבות הפחותים שבהם. זוכים לאמונה בהשי"ת. כי ישראל וקוב"ה חד הוא. ומי שהוא כביכול חלק מעצמותו ית' לא שייר מציאות שלא יאמיז בו. וגם אם תמצא בין ישראל בני אדם המתרעמים על מצוקותיהם ותולים את הדברים בסיבות. אין זה נובע מהעדר האמונה. כי גם אלו יחלו פני עליון תחילה מתור אמונה כי הוא מקור כל הסיבות. אולם החילוק בינם לביז אלו האדוקים באמונה הוא ההתפעלות ממידת ההסתר השורר בעולם. אלו שאינם מתרעמים על מצבם אינם מתפעלים מן ההסתר. כי דעתם רחבה להבין, כי הקב״ה מנסה את האדם בהסתרת פניו ואין בכך סיבה לריפוי ידים מן האמונה. ואילו אלו שמתרעמים על אף שמצד מהותם הינם מאמינים מ"מ איז דעתם רחבה כ"כ. וכתוצאה מכר נותו ההסתר אותותיו בהם. ומרפה את אמונתם במקצת. וזהו הגורם שיתלו עיניהם אל הסיבות. בראותם כי בוששה ישועתם מלבוא.

ואודות אלו שדעתם עניה דיבר הכתוב, וכיון לחזקם וליישב רוחם. כפי שמביא הכתוב הלא שמשה השיבם 'אל תיראו התייצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום'. כי על אף שעדיין אין הישועה ניכרת בחוש העין מוטל עלינו להחזיק מעמד ולהתחזק באמונה ובביטחון עד שיכירו בישועת ה', וחלילה מלהתיאש כתוצאה מרפיוז ידים. על פי האמור מובז מאמרו של הרה"ק רבי משה מקאברין זי"ע, שאם האדם מדבר בעניני אמונה זוכה לעורר בו את אור האמונה. וסמר לדבר הוא הא דכתיב (תהלים קטז. י) 'האמנתי כי אדבר'. כלומר זכיתי להאמיז. ומה גרם לכר? כי אדבר! היינו ריבוי הדיבורים אודות האמונה. הקב״ה עשה לנו כאז נס גדול. לא שהמזבח קרוי ה'. אלא המזכיר שמו של המזבח זוכר את הנס שעשה המקום, ה' הוא נס שלנו". הרי זה שנצחו את המלחמה היה בדרר נס. ומכל הני דברים חזינו יסוד גדול. שלפעמים אדם נמצא במצב שנראה לו שהוא צריך קריעת ים סוף. כלומר שאינו רואה שום אופן לצאת מהמצב שבו נמצא, והמצב הוא קשה ביותר, שהוא צריך נס נגלה כקריעת ים סוף, על זה בא התורה הקרושה ולמדנו. שאפילו אם נמצא האדם במצב כזה. צריר לידע שהקב"ה "כל יכול". והוא ית' יכול להצילו ולעזרהו בכל אופז, ואפילו בקריעת ים סוף.

ועוד מלמדנו פרשת בשלח. שאם נמצא האדם במצב קשה. ואיז לו פרנסה ואינו יודע מאין יבא עזרי, מהיכן יהיה לו פרנסה, נראה שאין לו שום תקוה. על זה בא התורה הקדושה ומלדנו "פרשת המו". שהקב"ה יכול לזו כל אחד ואחד. בכל מקום שהוא, ואפילו באופן נס נגלה, שהוא ית' "כל יכול", והרבה שלוחים למקום. ועוד מלמדנו פרשת בשלח. שאם יש אויבים הקמים על האדם. והם נראה

כגיבורים. ויש בכוחם לפגום אותו. ולהזיק אותו. ולגרום לו צרות רבות. על זה בא התורה ומלמדנו. שהקב"ה "כל יכול". ויש לו היכולת להציל האדם מכל צרות הבאות עליו. ואפילו ע"י ניסים. ומפרשה זו חזינן היכולת של הקב"ה הוא ית' יכול לעזורנו בכל מצב שהיא. ומכל צרה שהיא. ואפילו בצרה גדולה. ואם יתבונו האדם

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (25)

Ouestion: Reuven and Shimon both live out of town. Shimon told Reuven that was planning to drive to New York and Reuven asked him if he can do him a favor and purchase an item there for him, and also lay out the money. Shimon graciously did so and on the drive back home, he stopped at a rest area and locked the car. The car was broken into and the item was stolen. Shimon wants Reuven to pay the purchase price that he laid out for him and Reuven says he never received the item so why should he pay? What is the *din* in such a case? **Answer:** When Shimon purchased the item, he was *zoche* in it for Reuven and it immediately became the property of Reuven (1). As a result, Shimon remains a shomer chinam [unpaid guardian] who is not responsible for theft and loss and can be reimbursed. If, however, Shimon stopped at the rest area and left the door to his car unlocked, he is considered negligent and would not be able to claim the purchase price he laid out from Reuven. **Question:** If the item that was purchased in New York was

something that Shimon had permission to use on his drive back,

מאת הגאון מייר הדב ברוך הירטפלו טליטיא, ראט כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס such as a GPS or other such navigational device, and during the time of usage, the car was broken into and the item was stolen, is Shimon liable for the loss or can be claim the money he is owed? **Answer:** Since Shimon was using the item before it was stolen. he thereby becomes a *shoel* [a borrower] who is liable even for unforeseen loss *[oness]*, and therefore Shimon cannot make any claim to be reimbursed from Reuven.

Vehicles in Other Areas of Halacha. Until this point, we have discussed numerous laws of cars with regard to monetary matters and dinei Torah, as explained in Choshen Mishpat. It is interesting to note that there are many other areas of halacha in other parts of the Shulchan Aruch, that pertain to cars and vehicles. For example, in *Orach Chaim*, there are laws regarding *Tefillah* and *Shabbos*. There are also laws that deal with making berachos in a car or vehicle, as well as when eating in a car. In Even Haezer, there are very relevant laws regarding Yichud [prohibition of seclusion], and in Yoreh Deah, there are laws regarding *Ribbis*. In the coming weeks, we will *B'ezer Hashem* explain these *halachos* in greater detail

ביז הריחיים – תבליז מדף היומי – סנהדריז מז:

בגד says the - אביי The *Gemara* says if one weaves a הולוכריכים) לית but it has not been used yet for its purpose, "הוא היא' מילחא היא אסור בהעאה, because אסור מילועא and mere designation is enough to be considered as if the אסור מילונא was already wrapped in this garment and and designation alone, is not enoughto מיתר si בגד holds the בגד because אסור בהיאה and designation alone, is not enoughto and the garment is not הזמנה and the garment is not הרבינה בהואה until you actually wrapped the בריכי הכית it, בריכי המיד and the garment is not הזמנה and a מעשה. One without the other is לאו מילתא. Therefore, a bag that was made to hold הזמנה), only if after the הזמנה was it actually used for arns that אסור would this bag be considered ביי מרו ד"ה ונתנוז **תוש**י , would this bag be considered השמישי הדושה and אסור to keep foreign items in it. like loose change? even according to אביי that אביי, it would not work with designating it with דיבור alone, but one would have to be holding the item during the מימ"ב, ג'ן שו"ע and then חבילין and then הימנה בדיבור and says if one was "אימניה" a bag for הימנה בדיבור and then put his תפילין and then put his הימנה בדיבור only then is it prohibited to place money in it as well. If there was הזמנה but it hasn't been used yet, or it was used for the מנפיליו but no הזמנה ti is permissible to place money in it. The משנ"ב explains, since we pasken הזמנה לאו מילתא, even if the תפילץ bag was made for the תפילץ n. it is not considered מחבר until actually used for the מיבור also.The מיבוים adds that the "אזמניה" of the בחבר could be with תשמישי קדושה certainly if one took hold of the bag and then designated it (משמישי קדושה. The משמישי קדושה. The משמישי קדושה. asys if one stipulated from the outset that he plans on keeping change or foreign items in his דשמישי bag. he may do so.The בשנ"ב points out that a דשמישי bag is not considered טלית and consequently one may keep other items in this bag as a הדושה and consequently one may keep other items in this bag as well. Even if the larger טלית bag is used to store the טלית bag would be classified as a מותר and מותר and מותר and מותר and אלית bag would be classified as a מותר and מותר and מותר and מותר bag would be classified as a איניים דתשמיש דתשמיש

that in our times that we put away our תפיליו in covers (boxes) and then place it in the bag. the bag becomes a תשמיש דתשמיש and it is permissible to keep other items in it. Others say, that since the רצועות and knots are outside of the boxes, the outer bag should be considered השמישי קדושה and אסור to store other items. The מיניב savs one may not keep his siddur in a bag that is for his *Tefillin*. But "איז למחרת" since people do this, it is as if it was stipulated לכתחילה for this. In איז למחרת" he brings in the name of that any extra space in the bag that is not being used for storing the שער אפרים that any extra space in the bag that is not being used for storing the תפיליו. which would permit using the extra space in the bag, even according to those that point out that the צצערר and knots are outside of its boxes. The משנ"ב points out that a רציערר bag may not be discarded, but is צריד גניזה.

(1) נתיבות המשפט קעו:מג (2)

R' Avraham Reuven Hakohen Sofer zt"l (Yalkut Reuveni) would say:

"משה אהרן וחור עלו ראש הגבעה": - Why was it necessary to have a team consisting of Moshe, Aharon, Yehoshua, and Chui to fight Amalek? The first letters of the names 'Aharon,' 'Chur,' 'Yehoshua,' and 'Moshe' form the acronym for 'achim' (אחשם) - 'brothers.' Moshe's call to the Jewish people was to act as brothers, live in brotherly harmony, and be united in the study of *Torah* and observance of *mitzyos*. This would assure that Amalek would be unable to penetrate the Jewish camp."

A Wise Man would say: "No person is your friend who demands your silence, or denies your right to grow,"

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

Hang on TIGHT to our Loving 'a during all the Challenges! * In Shul/B'Tfila too -Be Mkabel!

לעילוי נשפת זקני הגאון הרב צחק בן הרב פנחל הופמו וצוק" יאהרצייט בח' שבט חהא נשפחו צרורה בצרור החיים

855 400 5164 / Teyt 323 376 7607 / kyodshomavim org

מעשה אבות סימז

ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים להרבה ויבקעו המים. ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה ... (יד-כא.כב)

The *Medrash* tells us that even after *Hashem* told the Jewish people to move forward and Moshe stretched his staff over the water, the sea did not split. When did it finally split? After a single Jew name Nachshon ben Aminadav jumped into the water without any deliberations except knowing that this was what *Hashem* wanted - it was this act that triggered the mighty miracle of the Splitting of the Red Sea. Chazal teach that the same thing applies to a shidduch: To make a match, one must be prepared to jump into the sea. It's impossible to guarantee that any shidduch will work out. However, after doing one's best, he or she needs to have faith in *Hashem* that it will work, and then just jump into the water, at which point the sea will split.

When reports of the destruction of the Jewish community of Krakow reached Jerusalem in the early 1940's, R' Moshe Mordechai Biderman z''l was inconsolable. He wept over the bitter end of the city where he had spent many years of his youth, and which he carried with love and longing in his heart until he was old. Jewish Krakow was filled with thousands of chassidim and anshei maaseh (men of action), who formed a bridge to past generations, and R' Moshe Mordechai, who since the dawn of his childhood had always been thirsty to hear about the righteous people from past generations, enjoyed relating stories and sayings from his youth. R' Moshe Mordechai particularly loved to recount stories of Reb Mendel Kinsker, a very old man, ninety years old or more at the time of R' Moshe Mordechai's youth, but his memory was fresh and retold pleasant stories from ancient times that would flow from his mouth on various occasions.

In one of the conversations with Reb Mendel, he told him a wonderful personal story. "I was an older man, and I didn't do well in matchmaking. I didn't have any money either and in the meantime I was getting older. One of the *shadchanim* in the city knocked on the door of a well-known gentleman, amongst the wealthiest men of Krakow, and proposed his daughter to me. The rich man, to put it mildly, did not like the idea, and in return for the humiliating offer, kicked the matchmaker out of his magnificent house. However, *shidduchim*, as we know, are from the *Aibishter*, and apparently in order for this match to take place, the rich man had to lose all of his assets and become destitute. And you know what? This is what happened ..."

Reb Mendel continued. "Very quickly the rich man lost his fortune in a difficult matter, and then the hard-working matchmaker's path was already paved. He didn't work too hard, and the match was concluded. This is what is called, 'Invei Hagefen B'invei Hagefen' - an expression for a good match being made. Two poor families matched with each other. I became engaged to the daughter of the previously wealthy man, and the city of Krakow rejoiced and was happy,

"The wedding day was approaching, and I thought to myself in sorrow, I am poor and wretched and I have nothing to go to the wedding with. I received a good and modest bride as gift from *Hashem*, but she is also poor and has nothing but her dress. A chosson and kallah need more. We need something special to come to our wedding with. What was left for me to do? I stood in Beis Medrash, davening from the bottom of my heart and shedding tears like water. From there, I left and went to the lottery booth and bought half a lottery ticket, since I didn't have more money and could not afford to purchase a full ticket. That's okay, I thought. Even winning half a lottery is something. But then I was told by the lottery seller, that the way it works at the time is that when a person buys half of a lottery, if his ticket wins the lottery, he is required to make an arrangement with the one who buys the other half, and divide it equally with that person. I didn't know who the other person was and I hoped it wouldn't be someone difficult. But either way, I could not think about that as I was busy with my wedding preparations.

Reb Mendel smiled. "A few days passed, and I went to check the results of the lottery as I usually did, and I saw that I had won! That is, half of the grand prize is mine, and it was a large amount. I became rich! Now I had to find out who my partner was in this win, and then the unbelievable became clear to me. None other than my bride - she was the one who bought the other half of my lottery ticket! Thus, a bride and groom who got engaged as poor and destitute, got married as extremely rich..."

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY ATTOMATING ANALYSIS OF THE WEEKLY ANALYSIS OF T את סיסרא ... (שופטים ד'-ז)

Yisroel in the aftermath of the battle between the Jewish General, Sisera. Interestingly, the *Navi* tells us that Devorah HaNeviah relayed Hashem's word to Barak as follows: "I will draw Sisera, Yavin's army commander, with his chariots and his troops, toward vou," But surely Sisera intended to go out to battle either way. Why did *Hashem* need to force Sisera to engage?

The Radak, Rabbeinu David Kimchi zt" explains that Sisera's astrologists saw that while he would engage

In the Haftorah of Shabbos Shira, the Navi details the in battle with the Jewish people, his zodiac sign would 'Shiras Devorah" - the unique shira sung by Klal not leave the battlefield. General Sisera understood this to mean that he would die in battle. As such, he wanted Nation (led by Barak ben Avinoam and the tribes of to avoid the war at all costs. However, just as Pharoah Naftali and Zevulin) and the army of the Canaanite did not truly want to keep the Jews in Egypt or chase after them to the Yam Suf but Hashem hardened his heart to make him do it nonetheless, so too, here Hashem "drew out" the heart of Sisera and convinced him to go out to war despite his better judgment.

Often, we view hard events in our life as an impediment to our life plan, yet it is important to remember that those events may very well be our life plan - orchestrated by the master planner Himself

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקמו יום יום ... (מו-ה) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Klal Yisroel, during its travels through the hot and winding desert, was sustained by the heavenly, miraculous mann. The posukim describe how each Friday morning, the regular portion of mann would be collected by the Jewish people, only to find that it had doubled לכבוד שבת, for on the day of Shabbos itself, the day of rest, no mann descended. "And it shall be on the sixth day that when they prepare what they will bring ... Moshe and Aharon said to the children of Israel, [In the] evening you will know ... And [in the] morning, you shall see the glory of Hashem when He hears your complaints against Him..."

Perhaps we can explain these posukim al pi drush, homiletically. Chazal teach us that Olam Hazeh is likened to erev Shabbos while Olam Haba is compared to Shabbos. Hence, the well-known maxim, מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת".

On that note the *posuk* then reads as follows: On the 6th day - Olam Hazeh - "והיה ביום הששי והכינו" - prepare yourselves with צידה לדרך for Shabbos - the next world. Hashem, in His infinite kindness, will measure every minute effort expended on His behalf. Thus, it is possible that you will receive double - "והיה משנה". In addition, not only for the קיום מעשה will you be rewarded, but even for the שבואל תעשה, each time you abstain from transgressing an aveira you we get rewarded.

Then the posuk continues with a powerful idea. This world is cloaked in darkness and secrecy and yet we complain about it The truth is, though, that we don't know what is truly good for us. Something may appear to us as being harsh, a *gezeira* or a tzara, but in reality it is beneficial. Hence says the Torah: "ערב... ובקר" - when you get up to שמים it will be clear as day that all your - תלנתיכם - complaining, was in vain. Through this, the proper הלנתיכם - will be revealed.

Similarly, when Moshiach arrives, all past events will also become clear, and we will see that כל מה דעביד רחמנא לטב עביד All that *Hashem* does is good. *Yehi ratzon* that we are *zoche* to witness this very soon. בעזרת ה'

משל למה הדבר דומה

וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפם ... (מו-כה) משה: A simple tailor once invited the Sochatchover Rebbe, R' Avraham Borenstein zt"l (Avnei Nezer) to the bris of his firstborn child, a baby born after fifteen years of waiting. Although he almost never took up such invitations, the *Avnei Nezer* surprised the tailor by agreeing to attend. When his gabbai heard this, he was shocked. The Rebbe almost never agreed to such requests, especially if it was far away. Here, he not only agreed, but to that of a simple tailor. "Rebbe," he begged to know, "What makes his *simcha* so unique?"

The Avnei Nezer replied: "This father made a great *Kiddush Hashem*, the likes of which I've rarely witnessed, and thus, I want to participate in this *bris*. You see, he told Hashem, with His great mercy performed a miracle. This was result of their Torah study, righteousness and tefillos to Him.

the first time someone told me that it was none other than Hashem Who made the miracle! Generally, people say that it was the Kotzker Rebbe or the Radziner Rebbe who performed the miracle through their blessings - but not Hashem. This father testified that it was Hashem Who was bringing about the miracle - this is a true *Kiddush Hashem*! Such a unique *simcha* - I want to participate!"

נמטד: Moshe Rabbeinu, the "Rebbe" of Klal Yisroel, performed such novel miracles, yet Klal Yisroel at that time saw it clearly as the "Hand of Hashem." We too must constantly remind ourselves how we are required to view all the good we have as coming from *Hashem*. Not "the power of my hand," my wisdom, or any of the other explanations; it's all from *Hashem*. We must remember this even by the me that after his wife had been barren for fifteen years, miracles tzaddikim perform; they are also from Hashem, the

וה א-לי ואנוהו אלקי אבי וארממנהו ... (מו-ב)

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

Chazal derive from this posuk the inyan of הידור מצוה, that one should strive to perform every mitzvah in a beautiful way Simply put, this was said in a physical sense: one should wear a nice, clean tallis, write a Sefer Torah on quality parchment with beautiful and clear ksav, etc. (Shabbos 133b). However, the **Brisker Rov** zt'l adds another dimension here. He explains that הדור מצוה includes beautifying *mitzvos* in a spiritual sense as well, in other words by performing it in the most *mehudar* way possible and making sure to fulfill every detail of its halachos, even those which are not מעכב In addition, the Biur Halachah (646:1) writes that being *machmir* for different *shitos* when performing *mitzvos* - that, too, is a form of הידור מצוה

Even adding something small can greatly beautify a mitzvah. R' Moshe Sternbuch shlita, Raavad of the Eidah HaChareidis writes that **Rashi** explains the *posuk* of "ורמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים" that four-fifths of the Jewish people died in Egypt because they did not want to leave. This seems a bit extreme. Was their sin so great that they deserved the death penalty Answers R' Moshe, a generation that saw tremendous miracles in Mitzrayim - giluy Shechinah ממש - a lot more mesiras nefesh was expected of them. He adds that the converse is also true. A generation such as ours, with the hester panim and nisyonos that we have today - the value of every little act of mesiras nefesh for Torah and mitzvos is greatly inflated. In fact, the great R' Chaim Vital zt" writes that one small positive action that we do is equal to several mitzvos performed in earlier generations!

Accordingly, every little bit that we can do to today to beautify *mitzvos* and make them more *mehudar* has a tremendous impact in Shamayim. Now, of course, everyone has some mitzyah in their lives in which they can improve, whether it is tefillah, tznius, shemiras halashon - whatever it may be. Let us make that mitzvah as beautiful as we can, by taking the time to review its halachos and be just a bit more meticulous in its fulfillment. Such chizuk will truly go a long way.